

Hallituksen esitys Eduskunnalle Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan välillä virka-avusta veroasioissa tehtyyn sopimukseen liittyvän lisäsopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan, että eduskunta hyväksyisi Pohjoismaiden välillä virka-avusta veroasioissa vuonna 1972 tehtyyn sopimukseen liittyvän lisäsopimuksen.

Lisäsopimuksella on sopimukseen lisätty määräykset siitä, että sopimuksen mukaan virka-apu voi koskea myös veron siirtoa sopimusvaltiosta toiseen sopimusvaltioon.

Lisäsopimus tulee voimaan 30 päivänä siitä päivästä, jona kaikki sopimusvaltiot ovat ilmoittaneet Ruotsin ulkoasiainministeriölle lisäso-

piimuksen hyväksymisestä. Lisäsopimuksen tultua voimaan sen määräyksiä sovelletaan asioihin, jotka tämän jälkeen saapuvat sen valtion asianomaiselle viranomaiselle, jolle virka-apua koskeva esitys tehdään.

Esitykseen liittyy lakiehdotus lisäsopimuksen eräiden lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta. Laki on tarkoitus saattaa voimaan samanaikaisesti lisäsopimuksen kansa.

YLEISPERUSTELUT

1. Nykyinen tilanne

Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan välillä tehtiin 9 päivänä marraskuuta 1972 sopimus virka-avusta veroasioissa (SopS 2/73). Sopimus tuli voimaan vuoden 1973 alusta. Sopimusta muutettiin 21 päivänä heinäkuuta 1976 ja 11 päivänä kesäkuuta 1981 allekirjoitetuilla lisäsopimuksilla (SopS 32/77 ja 38/82). Ensiksi mainitulla lisäsopimuksella Pohjoismaan viranomaisen edustajalle luotiin mahdollisuus osallistua veroasiassa suoritettavaan selvitykseen toisessa Pohjoismaassa. Lisäksi laajennettiin velvollisuutta antaa tietoja ilman erityistä pyyntöä. Tätä lisäsopimusta on selostettu hallituksen esityksessä n:o 48/1977 vp. Viimeksi mainitulla lisäsopimuksella luotiin mahdollisuus veron ennakon useammassa

kuin yhdessä valtiossa suorittamisen välttämiseksi. Vielä sopimukseen lisättiin verosaamisen maksamisen turvaamista koskevat määräykset. Lopuksi pisteverot sisällytettiin niiden verojen piiriin, joihin sopimusta sovelletaan. Tätä lisäsopimusta on selostettu hallituksen esityksessä n:o 26/1982 vp.

2. Asian valmistelu

Pohjoismaiden valtiovarainhallintojen virkamiesten välillä Helsingissä tammikuussa 1987 käydyissä keskusteluissa päästiin yksimielisyyteen luonnoksesta sopimuksen muuttamista koskevaksi lisäsopimukseksi. Tämä lisäsopimus allekirjoitettiin Helsingissä 18 päivänä helmikuuta 1987.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lisäsopimuksen sisältö

I artikla. Tällä artiklalla on sopimuksen 1 artikla kirjoitettu osittain uudelleen. Olennainen muutos on, että uudessa f kohdassa veron siirto sopimusvaltiosta toiseen sopimusvaltioon on lisätty luetteloon siitä, mitä sopimusvaltioiden välinen virka-apu voi koskea. Tarkoituksena on, että tämän kysymyksen tarkempi sääntely tapahtuu sopimuksen 20 artiklan nojalla sopimusvaltioiden asianomaisten viranomaisten välillä tehtävässä erityisessä sopimuksessa.

Lisäksi artiklaan on tehty eräitä teknisluonteisia tarkistuksia.

II artikla. Tämä artikla koskee sopimuksen 20 artiklan muutosta. Tämä muutos merkitsee, että veron siirto mainitaan sellaisena virka-avun muotona, josta sopimusvaltioiden asianomaiset viranomaiset voivat tehdä erityisen sopimuksen.

III artikla. Lisäsopimuksen voimaantuloa koskevat määräykset sisältyvät tähän artiklaan. Lisäsopimus tulee voimaan 30 päivänä siitä päivästä, jona kaikki sopimusvaltiot ovat ilmoittaneet Ruotsin ulkoasiainministeriölle lisäsopimuksen hyväksymisestä. Lisäsopimuksen tultua voimaan sen määräyksiä sovelletaan asioihin, jotka tämän jälkeen saapuvat sen valtion asianomaiselle viran-

omaiselle, jolle virka-apua koskeva esitys tehdään.

2. Eduskunnan suostumuksen tarpeellisuus

Lisäsopimuksen määräykset poikkeavat ennakkoperintälain (418/59), verotuslain (482/58) ja veronkantolain (611/78) säännöksistä. Tämän vuoksi lisäsopimus vaatii näiltä osin Eduskunnan hyväksymisen.

Edellä olevan perusteella ja hallitusmuodon 33 §:n mukaisesti esitetään,

että Eduskunta hyväksyisi ne Helsingissä 18 päivänä helmikuuta 1987 tehdyn Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan välillä virka-avusta veroasioissa 9 päivänä marraskuuta 1972 tehtyyn sopimukseen liittyvän lisäsopimuksen määräykset, jotka vaativat Eduskunnan suostumuksen.

Koska lisäsopimus sisältää määräyksiä, jotka kuuluvat lainsäädännön alaan, annetaan samalla Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan välillä virka-avusta veroasioissa tehtyyn sopimukseen liittyvän lisäsopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Helsingissä 18 päivänä helmikuuta 1987 tehdyn Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan välillä virka-avusta veroasioissa 9 päivänä marraskuuta 1972 tehtyyn sopimukseen liittyvän lisäsopimuksen määräykset ovat, mikäli ne kuuluvat lainsäädännön alaan, voimassa niin kuin niistä on sovittu.

2 §

Tarkempia säännöksiä tämän lain täytäntöönpanosta annetaan tarvittaessa asetuksella.

3 §

Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Helsingissä 12 päivänä kesäkuuta 1987

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Ulkoasiainministeri *Kalevi Sorsa*

Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan välillä virka-avusta veroasioissa tehtyyn sopimukseen liittyvä

LISÄSOPIMUS

Tanskan, Suomen, Islannin, Norjan ja Ruotsin hallitukset, haluten tehdä Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan välillä virka-avusta veroasioissa 9 päivänä marraskuuta 1972 tehtyyn sopimukseen, sellaisena kuin se on muutettuna 21 päivänä heinäkuuta 1976 ja 11 päivänä kesäkuuta 1981 tehdyillä lisäsopimuksilla, liittyvän lisäsopimuksen, ovat sopineet seuraavasta:

I artikla

Sopimuksen 1 artikla muutetaan näin kuuluvaksi:

”1 artikla

Sopimusvaltiot sitoutuvat antamaan toisilleen tämän sopimuksen mukaan veroasioissa virka-apua, joka koskee:

- a) asiakirjojen tiedoksiantoa,
- b) selvitystä veroasioissa, kuten veroilmoitusten tai muiden ilmoitusten hankkimista ja tietojen vaihtamista ilman erityistä pyyntöä tai yksittäistapauksessa tehdystä esityksestä,
- c) veroilmoitus- ja muiden verolomakkeiden saatavana pitämistä,
- d) toimenpiteitä sen välttämiseksi, että veron ennakkoa suoritetaan useammassa kuin yhdessä valtiossa,
- e) veron kantoa,
- f) veron siirtoa, sekä
- g) veron perintää ja verosaamisen maksamisen turvaamista.”

II artikla

Sopimuksen 20 artiklan ensimmäinen kappale muutetaan näin kuuluvaksi:

”Sopimusvaltioiden asianomaiset viranomaiset voivat tehdä sopimuksia tämän sopimuksen määräysten toteuttamiseksi. Erityisesti ne voivat sopia tietojen vaihdosta 12 artiklan h) kohdan mukaan, vähimmäismäärästä, jota perimistä koskeva esitys saa tarkoittaa, veroja ja maksuja koskevasta

virka-avusta 2 artiklan c), d), e) ja f) kohdan mukaan, toimenpiteistä sen välttämiseksi, että veron ennakkoa suoritetaan useammassa kuin yhdessä valtiossa, veron kannosta tai veron siirrosta sekä koroista, oikeudenkäyntikuluista, uhkakoista ja muista sellaisista, verotuksen tai perimisen yhteydessä menevistä maksuista, perittäviä määriä muunnettaessa sovellettavan kurssin vahvistamisesta sekä perittyjen määrien tilittämistä.”

III artikla

Tämä lisäsopimus tulee voimaan kolmantenkymmenentenä päivänä siitä päivästä, jona kaikki sopimusvaltiot ovat ilmoittaneet Ruotsin ulkoasiainministeriölle lisäsopimuksen hyväksymisestä. Ruotsin ulkoasiainministeriö ilmoittaa muille sopimusvaltioille näiden ilmoitusten vastaanottamisesta ja lisäsopimuksen voimaantuloajankohdasta.

Lisäsopimuksen tultua voimaan sen määräyksiä sovelletaan asioihin, jotka voimaantulon jälkeen ovat saapuneet sen valtion asianomaiselle viranomaiselle, jolle esitys tehdään.

IV artikla

Tämän lisäsopimuksen alkuperäiskappale talletetaan Ruotsin ulkoasiainministeriön huostaan, joka toimittaa siitä muille sopimusvaltioille oikeaksi todistetun jäljennöksen.

Tämän vakuudeksi ovat asianmukaisesti valtuutetut edustajat allekirjoittaneet tämän lisäsopimuksen.

Tehty Helsingissä 18 päivänä helmikuuta 1987 yhtenä tanskan-, suomen-, islannin-, norjan- ja ruotsinkielisenä kappaleena, jossa ruotsin kielellä on kaksi tekstiä, toinen Suomea ja toinen Ruotsia varten, kaikkien tekstien ollessa yhtä todistusvoimaiset.

(Allekirjoitukset)